

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri
Theologi, Jnstitvtiones Morales**

In Qvibvs Vnivers[a]e Qvaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

13 De homicidio facto in ebrietate, amentia, aut ignorantia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

De Consulente Homicidium.

CAPUT X.

NO TANDVM primò ex consilio in delictis quis tenetur. *cap. Nuper de Haret. excom.* Vnde non loijum est reus homicidij, sed irregularis.

Secundò notandum, differentiam esse inter mandantem, & consilientem homicidium: quod consilens, si non firmiter credit, quod locum habet reuocatio consilii, tenetur monere occidendum, ut sibi caeca, ne sit irregula, & si mandans fatis est, ut reuocet expesę, vel taceat mandatum, id sciente mandatario. Consilens igitur non satisfacit reuocando consilium, sed tenetur peruidere contrarium. Nam consilium datur gratia eius, cui consiluntur: qui non tam cito credit ei, qui contrarium suadet: at mandatum fit gratia eius, qui mandauit. Vnde sufficit, ut mandatorius faciat voluntatem mandantiselle contrariantem. *Sylva Angelus, Naturae, Couartuuias ubi supra, §. 3.*

Tertiò notandum, esse dubium inter Auctores, An qui dedit consilium, alioquin factu delictum, sit eadem pena puniens, quia is qui dedit consilium alioquin non factu delictum, aliis alteriusbus eadem pena esse puniendum, aliis vero negantibus. De hac tamen re dicimus in materia de irregularitate. Verum quidquid sit de hac re, dicendum est quod spectat ad culpam homicidij, & onus restituendi: is tenetur, quando fine eius consilio delictum factum non fuisset, quod si perpetratum fuisset absque eius consilio, peccavit qui consiluit, eo quod consiluit delictum, sed liber est ab onere restituendi, ut dicetur in materia de restitutione, si homicidium alias patitur, non motus eius consilii. Sed si reuera motus est eius consilio, etiam si alioquin delictum esset facturus, tunc non est liber ab onere restituendis, ut ibidem.

Quarto notandum, quando consilens homicidium intraret irregularitatem, & quod non dicimus in tract. de Censur. & p̄n. Eccles. in materia de irregularitate.

De Auxiliante, aut cooperante ad homicidium.

CAPUT XI.

PRIMO notandum, quoties plures premisso consilio eundem hominem sunt aggredi, & ille ex unico tātum vulnere mortuus est, tenetur omnes, etiam si non percusserint de homicidio, quia se omnes incitaverunt, & ex communi consilio perpetratum est homicidium, licet ab uno.

Secundò notandum: Quando unus est percussum à pluribus in rixa subito contingenti non primum consilio, & constat quodnam ex tot vulneribus sit lethale vulnus, & quis illud intulerit, is tenetur de homicidio, ceteri de percusione tantum.

Tertiò notandum, quando quis ab uno lethali vulnere percussus, & ab altero examinatus, & occisus est, posterior tenetur de homicidio, prior de vulnere, *lege c. Significati, de Homicidio, & Couartuuiam loco estato.*

De Non impidente homicidium.

CAPUT XII.

PRIMO notandum: Medicus, qui non vult curare agrotum, cum commode posset: Dives, qui non succurrunt extremi indigentib; cibando, vel portando, vel vestiendo, vel aliter iuvando misericorditer: Item qui non defendit innocentem periclitarem: Item qui non subuenit peste, vel naufragio, vel incendio laborantibus, cum commode possint, peccant quidem hi contra charitatem debitam proximo, non tamen tenetur ad restitutionem, *Nauar. cap. 27. nu.*

231. Antonin. 3. par. tit. 28. c. 2. quia hi omnes non peccarunt contra iustitiam debitam proximo.

Secundò notandum: Quis suo testimonio aliquem ab iniusta morte liberare potest, & non vult restituci id quod non habuit extra confessionem sacramentalem, etiam non requiritus ad testificandam, cum commode testificari queat, neque fatum facit, quod in se est, denuncias veritatem ei, qui potest prodefendre innocentem damnato ad mortem, peccat contra charitatem, licet non tenetur ad restitutionem. *Nauar. cap. 15. num. 17. ex S. Thoma 2. 2. q. 20. art. 1. G. Gab. 4. diff. 15. q. 6. art. 2. Conclu. 47.*

Tertiò notandum: Qui non impedit homicidium, quando ex officio iustitia tenetur impedit, non solum est reus homicidij, sed etiam quia tunc agit contra iustitiam debitam proximo, tenetur ad restitutionem. v. g. Index qui non impedit sententiam iniustam contra vitam innocentis: testis iuridice requiritus occidit: ut veritatem: Dux non impediens bellum iniustum: Rex non impediens neces, & cædes innocentium subditorum: Medicus stipendiis conductus in speciali ad curandum eos, qui sunt peste, vel morbo pressi, non curans eos: mauta non succurrentia nati in pene nausfragij. *Sylva verb. Homicidium, t. g. 6. & communis opinio.*

Quarto notandum: Qui fecit tractati de aliquo morte iniqua, & non significat illud ei, aut fatum alteri, qui possit prodefendre, peccat contra charitatem, quando commode potest monere, utrumque sine periculo suo, vel suorum, & non tenetur non tamen obligatur ad restitutionem. *Sylva. Homicidium, t. 10. Nauar. cap. 24. num. 234.*

Vitiò notandum: Qui domi sua alii, aut custodi ferat aliquam bestiam, v.g. leonem, vulturem, aut elephantem, & est in culpa, aut non diligenter custodiendo, aut solvendo illa effera animalia tam noxiæ, & illa soluta vinculis, aut liberis egredit, occidit, aut aliquem, reus est homicidij, ut communis est opinio, & tenetur ad restitutionem.

De Homicidio facto in ebrietate, amentia, aut ignorantia.

CAPUT XIII.

PRIMO notandum, quod ebrietas potest accidere ex culpa, quia licet ieiunis, ac volens inebriatur, & potest accidere absque villa culpa, quia bona fide bibit, nec credidit se ex potu ebrium futurum.

Secundò notandum: Cum quis ex culpa sit inebriatus, aut id contingit, quia voluit bibere, ut se inebriaret: aut quia expertus te alias liepe tali potu in ebrietatem incidere, noluit modi tali potu abstinere, aut probabiliter credens fe in tali potu ebrium futurum bibit.

Tertiò notandum, eisdem modis possit aliquem in amētiā, aut furorem incedere, nimis ex culpa, aut sine culpa, & ex culpa duplicitate ut dixi de ebrietate.

Quarto notandum: Eodem modo ignorantia in aliquo, aut eis culpabilis, aut absque culpa. Culpabilis est, cum quis habet eam, aut quia experte voluit ignorare, & dicitur affectata ignorantia, aut quia diligentiam debitam non adiubuit, ut sciret, & dicitur crasia, aut lupina, quia negligenter se habuit in sciendo, & ita tacite non sicut scire, qualis eius est, exempli causa, de quo Prophetæ: Psl. 31. Noluit, ut intelligere, ut bene ageret. Inculpabilis vero ignorantia est, quando quis adhuc omni debitam diligentia, adhuc tamen ignorat.

Quinto notandum: Certum est apud omnes, quod si quis se inebriat, & occidat, imputatur illi homicidium potest secundum in ebrietate, & imputatur illi non quia cum in ebrietate committit illud, vnum rationis habeat, sed quia voluntarium fuit in causâ nam volens se inebriavit, ut occideret.

Sextò notandum: Si quis expertus est, se in ebrietate expoñi periculo occidendi alios, tunc si suā sponte inebriatur, etiam si non animo occidendi, imputatur nihilominus ei homicidium in ebrietate factum, quia fuit

fuit voluntarium in causa, non quidem expresse, & formaliter, sed implicite, & tacite, siquidem potuit praevidere, & prececauere homicidium, & non fecit, nam expertus est se in ebrietate solum arma capere, & alios percudere. Si tamen quis absque culpa inebriatur, non imputatur illi homicidium secutum postea, quia non fuit voluntarium in causa. Hoc Nauar. cap. 27. nū. 23. receptus communiter.

Septimo notandum: Si quis est expertus, se exponere periculo occidendi in ebrietate, nec præcogitauit de homicidio, licet culpa sua se inebriat, non imputatur illi homicidium, si postea illud in ebrietate sequitur. Ita Couart. Clem. Si furiosus de homicid. par. 3. In princ. num. 4. Nauar. cap. 27. nū. 24. Calsten. de lege penali. lib. 2. cap. 14. 6. s. Maior. 4. distinc. 17. quest. 8. quia tunc homicidium factū non est voluntarium, aut in se, aut in causa, cum non fuerit præsumum, aut prætentum.

Viiimo notandum, idem est dicendum de dormiente, furioso, & ignorantie, si homicidium quis faciat, aut dormiendo, aut ignorando, aut in furore.

De Homicidio factō ex casū.

C A P V T X I V .

P R I M O notandum. In Iure Canonico, Homicidium esse duplex, unum quod dicitur voluntarium, alterum vero, casuale. In hæc membra diuiditur homicidium illud.

Secundo notandum, Hanc homicidij distinctionem esse cogniti necessariam, ut sciatur, quando irregularitas, que incurrit ex homicidio, sit indispensabilis ab Episcopis, & quando sola dispensatione Pape.

Tertio notandum, Doctores variè loqui, cum docent, quid intelligatur in Iure Canonico, per homicidium voluntarium; Alii enim iuris extendunt. Nauar. cap. 27. num. 238. Et 240. sit ad homicidium voluntarium requiri, ut sit homicidium illicitum intentum in se sicut polenter, alias quam vitandis mortis propriæ causa, & ita secundum eum requiritur, ut sit intentum in se, aut sicut in causa, que sit proxima, vel ex se ordinata ad mortem. Verbi gratia. Dedit quis alteri venenum scienter mortiferum, licet non intendenter mortem illius, est voluntarium homicidium, si ex veneno moritur. Similiter quis alium percutit vulnere letali animo expreso non occidendi, est homicida voluntarius. Probat Nauar. quia Concilium Tridentinum sif. 14. cap. 7. appellat homicidium voluntarium, quod vult esse indispensabile ab Episcopis, quod est intentum, vel per iniurias, vel per traditum, vel ex propenso, vel ex voluntate. Ergo debet esse intentum in formaliter, vel virtualiter. Sic etiam docet Couartuas. 2. par. Clement. Si furiosus, initio num. 1. Et 2. Sed Caiet. 2. 2. quest. 64. art. 8. docet, homicidium voluntarium esse, quod est vel intentum per se, vel in causa aliqua, ex qua semper, vel frequenter, vel in pluribus solet euenire homicidium. Ita, ut non sit ratio habenda huius, quod diximus Couartuas. & Nauar. quod causa debet esse talis, ut sit propria, vel immediata, vel per se ordinata ad homicidium, sed sufficit, ut sit talis, ut ex illa vel semper, vel frequenter, vel in pluribus solum sit sequi homicidium: nam voluntarium in hac materia diffinguitur a casuali, & casus dicitur id, quod raro, siue in paucioribus solet accidere ex aliqua causa. Hæc sententia immagis placet.

Quarto notandum. Ex dictis secundum Caietanum, qui mihi probatur, sequi, homicidium casuale dici, quod non est intentum in se, aut in aliqua causa, ex qua solum est accidere homicidium semper, vel frequenter, sed solum dicitur voluntarium in aliqua causa, ex qua raro, siue in paucioribus sequi solet homicidium, quam causam tenebant aliquo iure vitare.

Tria ergo requiruntur ad casuale homicidium: Primum, ut non sit per se intentum: Secundum, ut sequatur ex opere illius, cui imputatur: nam, si non sequitur ex illius opere, nullo modo erit voluntarium in eo, quoniam non per se, ut supponitur, non per accidentem, quoniam non in causa, si ex opere illius, cui imputatur, non sequitur: ergo requiritur, ut nihil imputetur, si sequatur aliquo modo ex opere meo: Tertium, ut sit, cui imputatur, debetur vitare opus illud, ex quo sequitur homicidium: & satis est, ut sit obligatus evitare illud, teneatur aliquo iure diuino, vel naturali, vel humano evitare illud.

Quinto notandum. Non semper omne homicidium casuale culpe imputari: tunc autem culpe non imputatur, quando nullo modo est voluntarium, neque in se, neque in causa sua: hoc autem contingit, quia nullo modo est præsumum, nec prævideri potuit, etiam si sufficiens diligentia esset adhibita: tunc vero est aliquo modo voluntarium, quando, vel fuit præsumum, vel diligentia adhibita sufficiens prævideri potuit, ac debuit. Vnde sequitur homicidium casuale esse culpabile, si datum opera rei alieni, etiam licite, non adhibita debita diligentia, ne ex ea sequatur homicidium. Verbi gratia. Projicit quis lapides, aut regulas ex recto licite, non habita ratione prætereaquam per viam, & occiditur aliquis istu regule, vel lapidis demissi ex recto, est homicidium casuale culpabile. Item casuale homicidium dicitur esse culpabile, si datum opera rei licet, aliquo iure prohibite, vel naturali, vel humano, & sequitur ex re illa, etiam si sufficiens diligentia adhibita sit, ne sequeretur. Verbi gratia. Clericus facit officium Chirurgi, & per adiunctionem, vel sectionem medetur vulnerato homini, diligenter curans ne moriatur, & tamen moritur, etiam si ex incuria ipsius vulneratur, est nihilominus culpabile homicidium, non quidem ex se, aut ex natura rei, sed extrinsecus, in causa minima: quia cum sit Clerico prohibatum Iure Canonico, Chirurgi officium facere, peccavit illud officium obeundo: ut ait Nauarus, cap. 27. nū. 223. Couartuas Clem. Si furiosus par. 2. §. 2. ut colligitur ex cap. Tua vos. de homicidio.

Sexto notandum. Diligentia sufficiens, siue debita in hac materia dicitur, que fieri consuetum est in similibus negotijs, habita, ratione persona, loci, temporis, & rei, lege Caietanum loco citato. Quot verò, & quād requirantur, & sufficient, ut homicidium casuale inducat irregularitatem, directur in Tract. de Censuris, & Pen. Eccl. in materia de irregularitate.

De Homicidio proueniente, ex ludo aliquo prohibito.

C A P V T X V .

P R I M O notandum, esse aliqua ludorum, & spectaculorum genera periculosa, ex quibus probabiliter, aut frequenter solet accidere mors, aut mutilatio, aut gravis aliqua infirmitas: & hec sunt prohibita, vel iure naturali, vel Canonico. Talis esse gladiatorum ludus solebat olim apud Gentiles, & talia erant torneamenta, quibus olim se milites intra circulum ad pugnandum conculabantur.

Si tamen sunt ludi, vel spectacula, ex quibus raro solet mors accidere, aut vulnus, aut morbus letalis, tunc non sunt prohibita; talia sunt hastiliudia. Sic communis opinio. Nauarus cap. 25. num. 8. Et 9.

Secundo notandum. In Hispania solet esse publica quedam spectacula, quibus tamen intra circulum agitantur, de quibus spectacula sunt, & est modo quæstio inter Doctos viros, an sunt ex natura sua illicita; quibusdam asserentibus, esse illicita, quia frequenter ex illis solet accidere mors, aut vulnus graue aliquid hominis; alijs asserentibus non esse illicita, quia non solet ira contingeri frequenter. Sed quidquid sit de hac questione, duo